

ka zināšanas pašmācības ceļā nāk lēni, Gatis iestājies Mežsaimniecības pakalpojumu kooperatīvajā sabiedrībā (MPKS) *Mežsaimnieks*, kas, viņaprāt, ir laba platforma zināšanu apmaiņai un vieta, kur tās smelties, jo notiek dažādi semināri un pieredzes apmaiņas braucieni pie citiem meža īpašniekiem. Neatsverami liels balsts ir arī kooperatīva aktīvie darbinieki, šajā gadījumā jāpiemin Mārcis Saklaurs, kurš ir ne tikai profesionāls un zinošs mežsaimnieks, bet arī iedrošinājis Gati pieteikties konkursam. Paralēli meža apsaimniekošanai Gatis, pēc izglītības galdnieks, ir strādājis dažādus darbus, pat par miesnieku, bet nu nonācis tuvāk meža nozarei un strādā uzņēmumā, kas ražo koka ēkas. Meža apsaimniekošanā Gatim palīdz arī zināšanas medniecībā, lai mazinātu meža zvēru nodarītos postījumus mežam. Gatis ir arī domājis par pamatdarba pārvešanu uz sava meža apsaimniekošanu, bet pašlaik meža platību tam ir par maz.

PAR ĪPAŠUMU

Mežs atrodas zemā vietā, turklāt tam pieguļ Auziņu ezers, līdz ar to meliorācija ir vitāli svarīga meža

dzīvotspējas nodrošināšanai, tāpēc galvenais grāvju tīkls tiek uzturēts ideālā stāvoklī, tāpat iespēju robežās tiek turēta rūpe par iekšējo grāvju tīkla sakārtošanu. No mežsaimniecības puses komisijai tika atrādīta viena no atjaunošanas cirtēm, kas atjaunota ar egļu stādiem – stādīti 1200 koku uz hektāru, pārējie likumam un meža zvēriem nepieciešamie tiks atlasīti no dabiskā aizzēluma, kāda audzē netrūkst. Apkārt atjaunošanas cirtei, cik vien sniedzas skats, ir skaistas, koptas mežaudzes. Redzējām arī bērza un egļu mistraudzes stādījumu, kas atjaunots baltalkšņu audzes vietā. Audzītē zāle un atvases nopļautas teju kā mauriņš, jo citādi pirmajos gados cīņa ar baltalkšņu atvasēm ir gluži neiespējamā misija, aina vai atstātas arī mežābeles. Viena no interesantākajām iezīmēm ir īpašnieka uzmanības pievēršana detaļām, piemēram, vecās laipas saglabāšana pāri novadgrāvim, jo uz tā saulītē sildoties ķirzakas. Īpašniekam mežā esot arī savs melnalkšņu biotops. Pirms dažiem gadiem sadarbībā ar kaimiņu caur minēto biotopu par saviem līdzekļiem atjaunots vecais meliorācijas

grāvītis un nu pieguļošā mitraine papildināta ar melnalkšņu stādiem, protams, bez nopietnas zāles ierobežošanas izaudzēt vēlamo ir praktiski neiespējami. Šis īpašums, līdzīgi kā Ata Pogas īpašums (Par Ati rakstījām iepriekšējā žurnāla numurā), īsumā būtu raksturojams šādiem komisijas locekļa Mārtiņa Līduma vārdiem: *cīņa ar zaļo elli*, ar to domājot apiņus, kazenes, nātres un visus citu veidu augus un zāli, ar kuru jācīnās, lai sasniegtu vēlamo mērķa audzi.

Vai par konkursu biji dzirdējis ko iepriekš un kāpēc pieteicies?

Par dalību konkursā MPKS *Mežsaimnieks* mežkopji mani uzrunāja jau 2019. gadā, bet tajā brīdī nebiju gatavs piedalīties, jo domāju, ka neesmu izdarījis visu, lai savu mežu atrādītu. 2020. gadā mani uzrunāja atkārtoti, biju arī mazliet iepazīties ar informāciju par konkursu un piekritu pieteikšanai.

Kāds ir tavs sapņu mežs?

Man personīgi ļoti patīk tieši jaunaudzēs, it sevišķi tās, kas ir paša stādītas un koptas. Vislabākā sajūta rodas tieši, kad vakarā pēc →